

at ophæve hele den særlige Limfjordslovgivning, saaledes som Konsekvensen bliver, thi med disse Bestemmelser maatte efter vor Mening Størstedelen af de øvrige Særbestemmelser om Limfjordsfiskeriet bortfalde. Retlig set kan enhver dansk Fisker drive Fiskeri paa Limfjorden imod at underkaste sig Lovens Regler; faktisk kan imidlertid — det indrømme vi — Vanskeligheden ved at indrette Redskaberne efter de særlige Regler og Frygten for at komme i Kollision med disse bevirke, at i alt Fald en Del andetsteds boende Fiskere ville holde sig borte fra Limfjorden. Denne Følge vil ogsaa efter Flertallets Mening være mindre heldig, men langtfra af den Betydning, Mindretallet vil tillægge den; vi have herved navnlig ogsaa for Øje, at et ganske tilsvarende Forhold vil kunne gøre sig gældende, hvor Fiskerne gennem Vedtægter træffe Særbestemmelser for et enkelt Vand. Naar der i Loven er aabnet de om Landets øvrige Fjorde boende Fiskere Adgang til gennem Vedtægter at træffe Bestemmelser om Tiden hvori og Maaden hvorpaa de forskellige Fiskerier maa drives i det paagældende Vand, kan det ikke bestrides, at disse Særbestemmelser i mangt og meget ville være til Ulempe for andetsteds boende Fiskere; denne Følge af Lovens Regler om Tilvebringelse af Fiskerivedtægter er næppe undgaaet Opmærksomheden, men Fordelene ved Fiskeriets Ordning gennem Vedtægter maa anses for at være saa store og de omboende Fiskeres Interesser i deres Hjemvand saa berettigede, at den omhandlede Ulempe maa lades ude af Betragtning. Ganske paa samme Maade stiller Forholdet sig med Limfjorden; paa Grund af dennes Størrelse, Limfjordsfiskeriets Betydning og de historiske Forhold er det med Rette foretrukket i selve Fiskeriloven at fastslaa Reglerne for Fiskeriet i denne Fjord, i Stedet for at overlade det til Fiskerne at træffe Vedtægtsbestemmelser, men Kommissionens Flertal ser isørigt den særlige Limfjordslovgivning under samme Synspunkt som de for de øvrige Fjorde etablerede Fiskerivedtægter. Som Følge deraf var det af afgørende Betydning for os at lære den om Fjorden boende Fiskerbefolknings Standpunkt til Loven at kende, idet vi, om Flertallet af Fiskerne selv havde ønsket Lovens Maskeviddebestemmelse, Forbud mod Driv- og Slæbevaad m. v. ophævede, vilde have næret Betænkelighed ved at optage disse eller overhovedet særlige Bestemmelser for Limfjordsfiskeriet i Kommissionens Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri.

For at opnaa yderligere Vished paa dette Punkt end den, der kunde naas gennem de til Kommissionen indkomne Andragender, som findes aftrykte nedenfor i Bilag 8, aflagde Kommissionen i Dagene fra d. 4.—7. September f. A. et Besøg paa Limfjorden om Bord i Kontroldamperen „Havørnen“, der af Landbrugsministeren var stillet til Raadighed for Kommissionen. Repræsentanter for de forskellige Fiskeriforeninger vare indbudne til Møde med Kommissionen saa vel om Bord i „Havørnen“ som i de vigtigere Byer, og Resultatet af de afholdte Møder, paa hvilke Kapitel 2 i det nedenfor aftrykte Lovforslag blev gennemgaaet med Fiskerne, var det, at der fra saa godt som alle Sider udtaltes Ønske om Bibeholdelse af de paagældende Bestemmelser; alene i den vestligste Del af Fjorden og navnlig fra Repræsentanter for en enkelt Forening — Struer Fiskeriforening — blev der udtalt Ønske om Frihed for Maskeviddebestemmelserne, et Ønske, der efter hvad der fremkom, skyldtes den Omstændighed, at Aalene i den Del af Fjorden faldt noget mindre end i Fjordens østlige Del, hvorfor Aalevaad bundne efter det nugældende Maal, tillod for mange Aal at passere. Betydningen af denne sidste Forenings Standpunkt forringedes dog noget for Kommissionen derved, at samme Forening i et i Henhold til Beslutninger paa et Møde af forskellige Fiskeriforeninger den 28. September 1901 affattet Andragende udtrykkelig havde anholdt om Bibeholdelse af de nuværende Skældemaal for Limfjorden, jfr. nedenfor Bilag 8, Nr. 7.

I Henhold hertil har Flertallet stillet Forslag om særlige Bestemmelser for Fiskeriet i Limfjorden, der bl. a. gaar ud paa Bibeholdelse af de nugældende Forskrifter om de paagældende Redskabers Maskevidde.

Det ovenfor nævnte Mindretal (C. Hansen, J. Larsen og Leth) har ikke kunnet tillægge foranstaaende Bemærkninger samme Vægt som Flertallet, men maa formene, at den særlige Limfjordslovgivning, ganske bortset fra, at den hverken i Fortid eller Nutid er overholdt eller overhovedet er mulig at overholde, kun lægger hæmmende Baand paa Udviklingen af Fiskeriet i Fjorden uden at bidrage til Bevaring